

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1980 r.

w sprawie wysokości, zasad i trybu wymierzania i ściągania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska.

Na podstawie art. 110 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. Treść w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6),
- 2) gromadzeniu odpadów — rozumie się przez to również wylwanie ciekłych odpadów.

§ 2. 1. Karę pieniężną za zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego wymierza się za przekroczenie co do rodzaju lub ilości substancji dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza atmosferycznego, określonych decyzją, o której mowa w art. 30 ust. 1 i art. 113 ustawy.

2. Rodzaje substancji zanieczyszczających, zagrożonych karą pieniężną za przekroczenie dopuszczalnej do wprowadzenia do powietrza atmosferycznego ich ilości lub rodzaju, oraz jednostkowe stawki kar określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Kara pieniężna za przekroczenie dopuszczalnego natężenia hałasu przenikającego do środowiska określonego decyzją, o której mowa w art. 51 ust. 2 ustawy, wynosi:

- 1) przy przekroczeniu hałasu o 1 do 10 dB(A) — 50 zł za 1 dB(A) przekroczenia hałasu na dobę,
- 2) przy przekroczeniu hałasu o 11 do 15 dB(A) — 100 zł za 1 dB(A) przekroczenia hałasu na dobę,

- 3) przy przekroczeniu hałasu o 16 i więcej dB(A) — 200 zł za 1 dB(A) przekroczenia hałasu na dobę.

§ 4. 1. Stopień naruszenia wymagań ochrony środowiska, o którym mowa w § 2 i 3, ustala się na podstawie dokonanych przez terenowy organ administracji państwowej lub Państwową Inspekcję Ochrony Środowiska albo Państwową Inspekcję Sanitarną pomiarów rodzajów i ilości substancji zanieczyszczających, wprowadzanych do powietrza atmosferycznego, lub pomiarów poziomu hałasu przenikającego do środowiska oraz innych dowodów.

2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego przekazuje zainteresowanej jednostce organizacyjnej wyniki pomiarów, o których mowa w ust. 1, stwierdzające naruszenie wymagań ochrony środowiska, w terminie 21 dni od daty ich uzyskania.

§ 5. 1. W decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej za zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego (§ 2) lub za naruszenie obowiązku ochrony środowiska przed hałasem (§ 3) terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego określa termin, od którego liczy się karę pieniężną, oraz jednostkową stawkę kary za jedną dobę dla każdej substancji zanieczyszczającej powietrze atmosferyczne, objętej załącznikiem nr 1 do rozporządzenia, lub za przekroczenie poziomu hałasu.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nie można wydać po upływie roku od przeprowadzenia pomiarów stwierdzających naruszenie wymagań ochrony środowiska (§ 4).

§ 6. 1. Łączną karę pieniężną wymierza się za okres od dnia stwierdzenia naruszenia wymagań ochrony środowiska, o którym mowa w § 2 i 3, do dnia ustalenia z urzędu lub na potwierdzony wynikami pomiarów wniosek zainteresowanej jednostki organizacyjnej, z którego wynika, że naruszenie ustało.

2. W razie gdy naruszenie wymagań ochrony środowiska nie zostało zlikwidowane w danym roku kalendarzowym, karę pieniężną łączną ustala się odrębnie w odniesieniu do każdego roku kalendarzowego.

§ 7. 1. Wysokość kary pieniężnej za usuwanie drzew i krzewów bez wymaganej zgody terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego oraz za zniszczenie terenów zieleni, drzew i krzewów, powodowane niewłaściwym wykonywaniem robót ziemnych, wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych albo stosowaniem środków chemicznych w sposób szkodliwy dla roślinności lub zwierząt, ustala się w zależności od rodzaju zieleni, a w odniesieniu do drzew — w zależności od ich gatunku i obwodu pnia, z zastosowaniem stawek określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do drzew nie wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia ustala się jak dla drzew o podobnej wartości przyrodniczej, wymienionych w tym załączniku.

3. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego wymierza karę podwyższoną:

- 1) o 50% za usuwanie drzew lub krzewów z terenów położonych w odległości do 200 m od zbiornika lub ciekłu wodnego, z obszarów ochrony uzdrowiskowej, z terenów stref ochronnych i z terenów zieleni miejskiej,
- 2) o 100% za usuwanie drzew lub krzewów z terenów mieszkalnej zabudowy osiedlowej, ulic i placów miejskich.

4. Przez niewłaściwe wykonywanie robót ziemnych rozumie się wykonywanie tych robót w sposób powodujący:

- 1) mechaniczne uszkodzenie systemu korzeniowego,
- 2) uszkodzenie systemu korzeniowego w wyniku zmian fizykochemicznych w glebie, będących następstwem wykonanych robót ziemnych,
- 3) naruszenie warunków glebowych związanych z obniżeniem lub podwyższeniem otoczenia, prowadzące do uschnięcia drzewa lub krzewu, a także pogarszanie fizycznych właściwości gleby, prowadzące do zniszczenia terenów zieleni.

5. Przez niewłaściwe wykorzystanie sprzętu mechanicznego albo urządzeń technicznych rozumie się używanie tego sprzętu lub urządzeń w sposób powodujący mechaniczne uszkodzenie systemu korzeniowego albo części naziemnych drzewa lub krzewu, prowadzące do ich uschnięcia, jak też zniszczenie terenów zieleni.

6. Przez stosowanie środków chemicznych w sposób szkodliwy dla roślinności lub zwierząt rozumie się używanie na terenach zieleni miejskiej oraz na terenach zieleni na obszarze wsi o zwartej zabudowie, a także w pobliżu drzew i krzewów środków chemicznych, a zwłaszcza chlorków sodu i wapnia, niezgodnie z przepisami, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy, jak również składowanie w okresie zimy zasolonego śniegu lub dopuszczenie do gromadzenia się zasolonej wody w pobliżu drzew i krzewów, powodujące utrudnienie procesów fizjologicznych i warunków życia zwierząt, pogorszenie fizycznych właściwo-

ści gleby i warunków dostępu do korzeni, prowadzące do uschnięcia drzewa lub krzewu albo zniszczenia terenów zieleni.

§ 8. Jeżeli z przedstawionej przez zainteresowaną jednostkę organizacyjną ekspertyzy, wykonanej przez rzeczoznawcę wskazanego przez terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, wynika, iż zniszczenie drzew, krzewów lub innej zieleni ma charakter częściowy, a jednostka ta podjęła skuteczne działania zmierzające do odtworzenia zniszczonej roślinności, właściwy organ uwzględni tę okoliczność przy wymiarze kary i karę tę odpowiednio obniża.

§ 9. 1. Karę pieniężną za gromadzenie odpadów w miejscach nie przeznaczonych na ten cel lub niezgodnie z warunkami określonymi przez terenowy organ administracji państwowej wymierza się, biorąc pod uwagę ich ilość i stopień szkodliwości dla środowiska.

2. Za 1 tonę odpadów gromadzonych w miejscu nie przeznaczonym na ten cel lub niezgodnie z warunkami określonymi przez terenowy organ administracji państwowej wymierza się karę pieniężną w wysokości pięciokrotnej stawki opłat za składowanie odpadów poszczególnych kategorii, określonej w przepisach w sprawie opłat za gospodarstwo korzystanie ze środowiska i wprowadzanie w nim zmian, a za rodzaje odpadów nie wymienione w tych przepisach — w kwocie 50 zł za 1 tonę.

3. Karę pieniężną określoną w ust. 2 zwiększa się o 100% w razie wyrzucania odpadów do wód powierzchniowych, morskich wód wewnętrznych, wód morza terytorialnego albo gromadzenia lub wylewania ich nad brzegami zbiorników wodnych, a zwłaszcza w pobliżu ujść wód, na terenach wypływu wód z warstw wodołownych, a także na terenach leśnych albo uzdrowiskowych lub na terenach przeznaczonych na cele turystyczno-wypoczynkowe.

4. Karę pieniężną w wysokości określonej w ust. 1 — 3 wymierza się za każdą dobę od dnia stwierdzenia gromadzenia odpadów w miejscach nie przeznaczonych na ten cel albo niezgodnie z warunkami określonymi przez terenowy organ administracji państwowej do dnia zlikwidowania naruszenia wymagań ochrony środowiska przez zainteresowaną jednostkę organizacyjną.

§ 10. O wymierzeniu kary pieniężnej terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego zawiadamia organ nadzorujący ukaraną jednostkę organizacyjną.

§ 11. 1. Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w wypadkach uzasadnionych wyjątkowymi względami technicznymi, ekonomicznymi lub społecznymi, na wniosek ukaranej jednostki organizacyjnej, złożony za pośrednictwem właściwego naczelnego lub centralnego organu administracji albo zarządu centralnego związku spółdzielni bądź zarządu głównego organizacji społecznej, w ciągu 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja o ukaraniu stała się ostateczna, może zmniejszyć wymierzoną karę pieniężną.

2. Złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, powoduje zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

§ 12. Kary ustalone na podstawie przepisów rozporządzenia, nie uiszczone w wyznaczonym terminie, podlegają wraz z odsetkami za zwłokę ściąganiu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Pińkowski

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 września 1980 r. (poz. 99).

Załącznik nr 1.

RODZAJE SUBSTANCJI ZANIECZYSZCZAJĄCYCH, ZAGROŻONYCH KARĄ PIENIĘŻNĄ ZA PRZEKROCZENIE DOPUSZCZALNEJ DO WPROWADZENIA DO POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO ICH IŁOŚCI LUB RODZAJU, ORAZ JEDNOSTKOWE STAWKI KAR

Lp.	Nazwa substancji zanieczyszczającej	Jednostkowa stawka kary w zł za 1 kg substancji zanieczyszczającej	1	2	3
1	2	3			
1	Acetylen	0,8	24	Czteroeetylen ołowiu	320,0
2	Akroleina	16,0	25	Dwusiareczek węgla	16,0
3	Akrylany (butylowy, dwuetyloheksylowy, etylowy, metylowy)	16,0	26	Dwutlenek siarki	0,8
4	Akrylonitryl	8,0	27	Fenol	24,0
5	Aldehyd octowy	16,0	28	Fluor (związki rozpuszczalne w wodzie jako F)	16,0
6	Alkohol metylowy	8,0	29	Formaldehyd	8,0
7	Amoniak	0,8	30	Ftalany	3,2
8	Anilina	52,0	31	Glikol	16,0
9	Azotany (związki jako NO ₂)	1,6	32	Kadm (związki jako Cd)	160,0
10	Arsen (związki jako As)	52,0	33	Krezol	16,0
11	Benzen	8,0	34	Ksylen	8,0
12	Benzo(a)piren	8000,0	35	Kwas siarkowy	8,0
13	Benzyna	20,0	36	Miedź (związki jako Cu)	32,0
14	Chlor	5,2	37	Nitrobenzen	5,2
15	Chlorek etylenu	1,6	38	Octan winylu	1,6
16	Chlorek metylenu	1,6	39	Oleje mineralne	1,6
17	Chlorek winylu	32,0	40	Ołów (związki jako Pb)	160,0
18	Chlorobenzen	8,0	41	Ozon	6,0
19	Chloronaftalen	16,0	42	Pył zawieszony ogółem	0,8
20	Chlorowodór	16,0	43	Pył krzemowy (powyżej 30% SiO ₂)	2,0
21	Chrom (związki jako Cr)	80,0	44	Rtęć (związki jako Hg)	520,0
22	Cyjanowodór i cyjanki (związki jako HCN)	16,0	45	Sadza	8,0
23	Cykloheksan	8,0	46	Siarkowodór	8,0
			47	Styren	8,0
			48	Tlenek etylenu	5,2
			49	Tlenek węgla	0,16
			50	Tlenki azotu (w przeliczeniu na N ₂ O ₅)	0,8
			51	Toluen	0,8
			52	Trójchloroetylen	4,0
			53	Węglowodory alifatyczne	0,8
			54	Węglowodory aromatyczne	8,0

Załącznik nr 2.

STAWKI KAR ZA USUWANIE DRZEW BEZ ZGODY TERENOWEGO ORGANU ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ ORAZ ZA ZNISZCZENIE TERENÓW ZIELENI DRZEW I KRZEWÓW

Gatunek drzewa	Stawki jednostkowe kar pieniężnych w zł za 1 cm obwodu pnia drzewa, przy obwodzie w centymetrach				
	do 25 cm	26—50 cm	51—100 cm	101—200 cm	powyżej 200 cm
Topola, olsza, klon jesionolistny, czeremcha, wierzba, grochodrzew	60	120	240	320	260
Klon — pozostałe gatunki i odmiany szybko rosnące, kasztanowiec, morwa, jesion, świerk pospolity, sosna, daglezcja, choina, modrzew, brzoza gruczołkowata i omszona	160	300	600	600	600
Dąb, grab, buk, lipa, iglicznia, glóg — forma drzewiasta, jarząb, klon (gatunki i odmiany wolno rosnące), gatunki i odmiany ozdobne jabłoni, śliwy i wiśni, orzech, leszczyna turecka, brzoza (gatunki i odmiany pozostałe), jodła zвычайna, świerki (gatunki i odmiany pozostałe), żywotnik, platan klonolistny, wiaz	400	1.000	2.000	3.000	4.000
Jodła (pozostałe gatunki i odmiany), tulipanowiec, magnolia, korkowic, młocznik, metasekwoja, cis, cyprysik	2.000	3.000	4.000	6.000	8.000
Drzewa owocowe	120	120	200	120	80

Rodzaj zieleni	Stawki jednostkowe kar pieniężnych za 1 m ³ w zł
Krzewy	1.000
Trawniki	200
Kwietniki	2.000

Uwaga: W razie usunięcia lub zniszczenia drzew mających więcej niż jeden pień — karę pieniężną nalicza się za każdy pień oddzielnie.